

Beskatning, uden samtidig at optage en Toldreform, fordi de smaa Skatteydere gennem denne skulde have deres Fordel. Men jeg mener, at naar Skattekommissionens Forslag i den Grad værner om de smaa Skatteydere, at det giver dem $1\frac{1}{2}$ pCt. ren Besparelse i Kommuneskatterne, kan man forsvare at vedtage en Reform i det direkte Skattevæsen uden at behøve samtidig at gennemføre en Toldreform. — Det er imidlertid ikke alene disse 1,032 smaa Skatteydere, der have Fordel af Kommissionens Forslag; men Fordelen strækker sig lige op til Folk med 3,000 Kr.s Indtægt, selvfølgelig i mindre Grad. Det er først, naar vi naa op paa en Indtægt af 6,000 Kr. og derover, at der bliver Tale om en Forhøjelse af Skatten. Og den stiger naturligvis, naar man naa op til en Skatteyder, som den største Skatteyder i Hillerød, med 30,000 Kr. — Dette er altsaa en Opgørelse med ganske paalidelige og uomstødelige Tal for Hillerøds Vedkommende. Og min Opfattelse er da den, at ingen har Ret til at modsætte sig Kommissionens Skattereform ud fra det Synspunkt, at man varetager Købstædernes Interesser; det gør man paa ingen Maade. Man kan sige, at man varetager nogle enkelte store Skatteyders Interesser, og det gør man ogsaa derigennem; at man modsætter sig Selvangivelsen og den stigende Skala. Men det kan sikkert siges om Kommissionens Forslag, at det virkelig gavner vore Provinskøbstæder; thi naar en By som Hillerød faar omtrent 20,000 Kr. udbetalt, som den kan anvende enten til Lettelse af Kommuneskatten med $1\frac{1}{2}$ pCt. eller til andre kommunale Foranstaltninger, er det noget, der vedkommer By og Købstad; men det vedkommer ikke Købstæderne, at nogle store Skatteydere komme til at betale nogle Kroner mere eller mindre i Skat til Staten. Jeg vilde ønske, at vore næringsdrivende rundt om i vore Købstæder vilde gøre sig den Ulejlighed at gaa op paa Kæmnerkontorerne og Amtstuerne og skaffe sig Oplysninger om disse Forhold, saa vilde de komme til det Resultat, at Kommissionens Forslag er og bliver en Gevinst for vore Købstæder, og derfor vil jeg saa varmt, som jeg formaar, anbefale, at dette Kommissionens Forslag bliver lagt til Grund for Forhandlingerne i det kommende Udvalg.

Holch: I Anledning af, at det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) har henvendt nogle Ord til mig, vil jeg blot gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem siger, at det Parti, som han nu tilhører, blev dannet for et Aar siden, men jeg maa ærlig tilstaa, at det for mig er noget ganske nyt og en stor Overraskelse. Jeg tror, at hvis vi havde været klar derover, var der nok et og andet, som kunde have været anderledes. Jeg erindrer vel, at der var 8 ærede Medlemmer af Højre, som tog Særstilling under Toldlovens Behandling, men at det skulde betragtes som en Partidannelse, har man vistnok haft meget vanskeligt ved at forstaa. Det var en Afstemning, som ikke havde nogen overdreven stor Betydning. Det er ganske vist, at der inden for Højre, ogsaa blandt dem, der ikke høre til de Herrer, har været nogen forskellig Opfattelse med Hensyn til Toldloven, en mere eller mindre liberal. Men selv de Medlemmer, som kunde være tilbøjelige til en betydelig større Imødekommen paa Toldloven end den Gang, kunde ikke falde paa at stemme med de 8 Herrer, da det var saa ganske hensigtsløst, idet jeg er fuldstændig klar over, at den daværende Regering og den daværende Finansminister vare ude af Stand til overhovedet at gennemføre Toldloven i Folketinget, naar man ikke akkurat vilde tage alt det, som Folketinget vilde. At de Herrer saa tilkendegav, at de ønskede en større Imødekommenhed paa Toldloven, var ikke noget, der kunde betragtes som en egentlig Partidannelse eller som noget af overordentlig stor Betydning, da det var ganske sikkert, at der intet havde kunnet gennemføres. Jeg tror at kunne sige, at den daværende Finansminister var ganske klar over, at hans Stilling til Folketinget ikke var en saadan, at han kunde gennemføre Toldloven, naar han ikke vilde underskrive alt, hvad Folketinget forlangte. Derfor havde denne Afstemning ikke megen Betydning paa hint Tidspunkt. — Nu har det ærede Medlem sagt, at det, man vilde, var blandt andet at afværge, at idet konservative Parti skulde svinde ind, naar det gik som hidtil, og at man derfor absolut vilde danne et nyt Parti, som skulde have den aller største Betydning for Landets Fremtid. Jeg har vistnok ved de Udtalelser, jeg forleden Dag fremkom med, tilstrækkeligt tydeligt anerkendt, at de Herrer have fuldt og fast den Mening, at handle i Landets Interesse, men jeg har hævdet, at jeg følte mig ganske overbevist om, at de vilde blive skuffede, at de have taget fejl. Det Parti af store og smaa Bønder, som skulde leve op igen, har ikke hidtil vist sig at have haft nogen videre Livskraft, og naar der nu til de